

Sygn. akt: I C 1120/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Emilia Strzelczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko D. S.

o zapłatę

I. powództwo oddala w całości;

II. zasądza od powoda (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego D. S. kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 1120/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. S. kwoty 32 858,01 z odsetkami ustawowymi od dnia 17.12.2014r. do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu. Podniósł, że pozwanego oraz (...) S.A. łączyła umowa bankowa z dnia 26.05.2006r. nr (...) na podstawie, której bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne w ustalonej umową wysokości, a pozwany zobowiązał się do zwrotu udzielonej kwoty wraz z odsetkami. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania. W dniu 31.12.2013r. bank złożył pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny. Z wniosku wierzyciela pierwotnego prowadzone było postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło do wyegzekwowania należności. W dniu 08.10.2014r. (...) Bank (...) S.A. wniósł wierzytelność wobec pozwanego aportem do (...) sp. z o.o. sp. komandytowej. (...) sp. z o.o. sp. kom. oraz (...) Wierzytelności Detalicznych (...) zawarły w dniu 24.10.2014r. umowę przelewu w/w wierzytelności. Na dochodzoną pozewem kwotę składa się niespłacona kwota należności głównej, tj. kapitału w wysokości 16 091,68 zł oraz skapitalizowana kwota odsetek za opóźnienie od tej kwoty w wysokości 16 766,33 zł, naliczonych od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy bankowej do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Nakazem zapłaty z dnia VI Nc-e (...) z dnia 29.12.2014r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany D. S. wystąpił ze sprzeciwem od tego nakazu zapłaty. Wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia głównego i odsetek oraz brak legitymacji czynnej powoda. Zakwestionował wysokość i sposób wyliczenia należności głównej i należności ubocznych oraz nieudowodnienie roszczenia powoda co do zasady i wysokości.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 08.10.2014r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawarły umowę spółki komandytowej pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W.. Na mocy tej umowy (...) Bank (...) S.A. jako komandytariusz wniósł do spółki jako wkład niepieniężny wymagalne wierzytelności pieniężne, wynikające z umów kredytowych, których stroną był (...) Bank (...) S.A. i do chwili zawarcia umowy niespłaconych, obejmujące roszczenia o spłatę kapitałów tych kredytów i roszczenia o wszelkie świadczenia uboczne wraz z zasądzonymi przez sądy oraz przyznanymi przez organy egzekucyjne koszty procesu związane z tymi wierzytelnościami. Do umowy został sporządzony załącznik, zawierający dokładne dane dotyczące wierzytelności na nośniku elektronicznym oraz kod umożliwiający przyporządkowanie wierzytelności określonej indywidualnie nadanym numerem w załączniku do aktu do danych znajdujących się na nośniku elektronicznym.

(d.: akt notarialny – k. 74-82)

W dniu 08.10.2014r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w W., (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Aktywów Niepublicznych zawarły umowę przeniesienia praw i obowiązków komandytariusza w spółce (...) z banku na rzecz kupującego, tj. (...) sp. z o.o. Do umowy została załączony elektroniczny załącznik zawierający dane wierzytelności będących przedmiotem umowy.

(d.: umowa –k. 83-101)

Elektroniczny załącznik do umowy zawierał wymienienie zobowiązania D. S. wynikającego z umowy z dnia 26.05.2006r. nr (...) na kwotę (...),68 z tytułu kapitału umowy oraz 16370,88 zł z tytułu odsetek. Z wyciągu tego wynika, iż umowa uległa rozwiązaniu 18.11.2007r. a bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony 28.02.2008r.

(d.: wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy z dnia 08.10.2014r. – k. 102)

W dniu 24.10.2014r. B. sp. o.o. sp. komandytowa z siedzibą w W. zawarła umowę świadczenia w miejsce wykonania z (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W.. Przedmiotem tej umowy był przelew portfela wierzytelności spółki na rzecz funduszu. Do umowy został sporządzony załącznik nr 1 zawierający spis wierzytelności. W załączniku została wymieniona wierzytelność wobec D. S. wynikająca z umowy z dnia 26.05.2006r. nr (...).

(d.: umowa – k. 103-108, wyciąg z załącznika do umowy – k. 110)

Do pozwu została załączona niepotwierdzona za zgodność z oryginałem kserokopia umowy o kredyt na miarę nr Co8 z dnia 26.05.2006r. zawartej pomiędzy (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce

(d.: kserokopia umowy – k. 71-73)

Pozew w sprawie został wniesiony dnia 17.12.2014r.

(d.: pozew w epu – k. 3, bezsporne)

Powództwo nie jest zasadne.

W ocenie Sądu, powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu roszczenie względem pozwanego zgłoszone w pozwie. W szczególności powód nie przedstawił dokumentów potwierdzających fakt istnienia zobowiązania pozwanego wobec powoda, na które powód powołuje się w pozwie oraz wykazujących legitymację czynną powoda w sprawie.

Należy wskazać, iż przedłożona przez pełn. powoda kserokopia umowy kredytu nie została potwierdzona za zgodność z oryginałem, w szczególności w sposób przewidziany w art. 129§2 k.p.c.,

W myśl przepisów Kodeksu postępowania cywilnego dokumentem jest wyłącznie jego oryginał ewentualnie jego odpis sporządzony zgodnie z wymogami art. 129§2 k.p.c. Kserokopia niepotwierdzona we wskazany sposób, nie stanowi dokumentu, a jedynie uprawdopodobnia istnienie dokumentu. Brak poświadczenia o jakim mowa w art. 129§2 k.p.c., uniemożliwia także przyjęcie domniemania zgodności kserokopii z oryginałem dokumentu. Z kolei pismo, które nie może być uznane za dokument, nie może być też podstawą do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2000 r. IV CKN 59/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08). Dla uznania kserokopii za dokument niezbędne jest oświadczenie o istnieniu oryginału o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Dopiero po umieszczeniu na kopii poświadczenia zgodności z oryginałem można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z przedłożonej kserokopii umowy kredytu (k. 231).

Należy także mieć zwrócić uwagę, że przedłożona przez powoda kserokopia umowy kredytu nie jest tożsama z umową, na którą powołuje się powód w pozwie. W szczególności umowa wskazana w pozwie miała zostać zawarta przez pozwanego z (...) S.A. w dniu 26.05.2006r. i zostać oznaczona numerem (...). Przedłożona kserokopia dotyczy umowy wprawdzie zawartej dnia 26.05.2006r., ale kredytodawcą jest (...) S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce i oznaczona jest ona numerem Co8. Pomijając nawet kwestię braku poświadczenia złożonej kserokopii za zgodność z oryginałem, należy stwierdzić, iż brak jest innych dowodów świadczących o tożsamości tej umowy z powoływana w pozwie.

Tym samym należy stwierdzić, iż powód nie udowodnił zawarcia przez pozwanego umowy, na którą powołuje się w pozwie. Nie wykazał także swojej legitymacji czynnej do dochodzenia wierzytelności ewentualnie wynikającej z umowy, której kserokopię przedłożył, albowiem nie wykazał by była ona przedmiotem kolejnych umów związanych z przelewem wierzytelności, które zostały załączone do pozwu.

Za zasadne zatem należało uznać stanowisko pozwanego, iż powód nie udowodnił istnienia zobowiązania pozwanego, jego wysokości i wymagalności oraz nie wykazał swojej legitymacji czynnej. Zgodnie natomiast z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. W rozpoznawanej sprawie strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, wobec czego winna być świadoma wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012r.).

Wskazać należy także, iż przedłożony przez powoda odpis umowy z dnia 08.10.2014r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., (...) sp. z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w W., (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. oraz (...) Fundusz Inwestycyjny

Zamknięty Aktywów Niepublicznych zawarły umowę przeniesienia praw i obowiązków komandytariusza (k. 83-101) jest niekompletna – nie zostały przedłożone k. 3 i 4 umowy, co podważa wiarygodność przedłożonego odpisu.

Dowodem istnienia wierzytelności pozwanego wobec powoda nie są natomiast wyłącznie zapisy, co do wierzytelności wynikającej z umowy z dnia 26.05.2006r. nr (...) zawarte w przedłożonych przez powoda załącznikach do umów przenoszących wierzytelności. W szczególności są to dokumenty prywatne powoda i jego poprzedników, stanowiące jedynie dowód złożenia takiego oświadczenia przez podmioty je sporządzające i nie stanowią dowodu zawarcia takiej umowy przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym, którym miał być (...).

Zauważyć przy tym należy, iż ewentualne roszczenie wynikające z umowy, na którą powołuje się powód w pozwie uległo przedawnieniu, stosownie do zarzutu podniesionego przez pozwanego.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c., roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Natomiast zgodnie z art. 117§2¹ k.c., obowiązującym od dnia 09.07.2018r., po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Wskazany przepis art. 117§2¹ k.c. został wprowadzony Ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104). Stosownie do art. 5 ust. 4 tej ustawy, roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1 (Kodeksie cywilnym), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Powyższe oznacza, że w realiach rozpoznawanej sprawy rzeczą Sądu było ustalenie również z urzędu czy dochodzone pozwem roszczenia uległy przedawnieniu, niezależnie od zarzutu podniesionego przez pozwanego.

Stosownie do aktualnego brzmienia art. 118 k.c., termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. Przywołany artykuł w brzmieniu sprzed 09.07.2018r. przewidywał również trzyletni okres przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe i związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, przy czym koniec terminu przedawnienia nie przypadał na ostatni dzień roku kalendarzowego, a na dzień odpowiadający początkowemu dniowi biegu terminu przedawnienia. Stosownie do przepisów art. 5 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104), do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie tej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia jej w życie przepisy kodeksu cywilnego w brzmieniu nadanym tą ustawą. Jeżeli zgodnie z kodeksem cywilnym, w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Z kolei do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie powołanej ustawy i w dniu wejścia jej w życie przedawnionych, mają zastosowanie powołane przepisy w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z 13.04.2018r.

Mając na uwadze powołane art. 117§2¹ k.c. oraz art. 118 k.c., należy wskazać, że nie ulega wątpliwości w okolicznościach sprawy, iż pozwany występował w stosunku prawnym łączącym go z wierzycielem pierwotnym jako konsument. Nie ulega również wątpliwości, iż roszczenia, zarówno wierzyciela pierwotnego jak też powoda, są związane z prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej. Stąd zastosowanie w sprawie miał trzyletni termin przedawnienia. Powód dochodzi roszczeń o zapłatę odsetek od wskazanych wyżej należności, które nie zostały zapłacone, należy zatem mieć na uwadze, iż odsetki są roszczeniem okresowym, ma więc do nich zastosowanie art. 118 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym termin przedawnienia wynosi trzy lata. Roszczenie o odsetki za opóźnienie od niezapłaconej należności głównej przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (vide

- uchwała SN z dnia 26 stycznia 2005r., III CZP 42/2004). Tym samym z terminem przedawnienia wskazanych przez powoda należności głównych, przedawniły się roszczenia o zapłatę odsetek wskazanych w pozwie.

Stosownie do art. 120§1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Powód nie przedłożył bankowego tytułu wykonawczego wystawionego przez (...) Bank (...) S.A. (lub jego poprzedników), na który powołuje się w pozwie, wskazał tylko w uzasadnieniu pozwu, iż umowa z której wynika roszczenie powoda ulegała rozwiązaniu z dniem 31.12.2013r. i w tej dacie powstała wymagalność niespłaconego przez pozwanego kapitału. Twierdzenie to jest sprzeczne z przedłożonym przez powoda materiałem dowodowym. Z zapisów w załącznikach do umów przelewu wierzytelności wynika bowiem, że umowa nr (...) zawarta przez D. S. dnia 26.05.2006r. uległa rozwiązaniu dnia 18.11.2007r. a bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony 28.02.2008r. (d.: wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy z dnia 08.10.2014r. – k. 102). Z powyższego wynika zatem, iż roszczenia wynikające z tej umowy stały się wymagalne z dniem 18.11.2007r., a najpóźniej z dniem wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, tj. 28.02.2008r. Z dalszych twierdzeń i zapisów w powołanym załączniku wynika, że na podstawie wskazanego bte prowadzone było postępowanie egzekucyjne przez wierzyciela pierwotnego (...) Bank (...) S.A. przeciwko pozwanemu wszczęte 15.09.2011r. wobec czego musiał on być opatrzony klauzulą wykonalności. Zostało zakończone 31.12.2013r., tj. przed przeniesieniem wierzytelności została na rzecz (...) sp. z o.o. spółki komandytowej umową z dnia 08.10.2014r.

Zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego, zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c., przerywało, co do zasady, bieg terminu przedawnienia i biegło ono na nowo dopiero od umorzenia postępowania egzekucyjnego. Zważywszy jednak, iż uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła zostać nadana klauzula wykonalności, skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia nastąpił jedynie w stosunku do wierzyciela pierwotnego, tj. (...) Bank (...) S.A., a nie wobec nabywcy wierzytelności, wynikającej z zawartej przez ten bank umowy i jego następców (w tym powoda). Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16 (Biul. SN 2016/6/10), nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy podkreślił, iż w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności, nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne, a cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 kpc. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane, za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela – banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem. Sąd w składzie orzekającym w niniejszej sprawie w całości podziela powyższą argumentację Sądu Najwyższego i przyjmuje ją za własną.

Wobec powyższego należało w sprawie uznać, że trzyletni termin przedawnienia dochodzonych przez powoda roszczeń, wynikających z umowy z dnia 26.05.2006r. nr (...), upłynął wobec powoda najpóźniej z dniem 18.11.2010r., a najpóźniej z dniem 28.02.2011r. Pozew w sprawie został wniesiony natomiast dopiero w dniu 18.12.2014r., tj. po upływie terminu przedawnienia zarówno co do roszczenia głównego jak też odsetek. Z tych wszystkich względów należało uwzględnić podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane powyżej okoliczności, Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, obciążając powoda kosztami procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez pozwanego Sąd ustalił stosownie do §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.), uwzględniając również koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.